Rok V[ty] Nr. 15. Kraków, dnia 28 Sierpnia. Rok 1877.

Wychodzi w Krakowie co tydzień przez czas pory zdrojowo-kąpielowéj.

Biuro Redakcyi i Administracyi W KRYNICY w c. k. Zakładzie Zdrojowym.

Prenumeratę miejscową przyjmuje Administracya „**Czasu**“ w Krakowie, gdzie także dostać można pojedynczych Numerów „**Krynicy.**“

KRYNICA

Tygodnik poświęcony ojczystym Zakładom zdrojowo-kąpielnym.

Redaktor

Dr. MICHAŁ ZIELENIEWSKI

Lekarz Rządowy c. k. Zakładu Zdrojowego w Krynicy.

Prenumerata wynosi

w Krakowie na miejscu 1 złr.
w Monarchii austryacko-węgierskiéj z przesyłką pocztową . . . . . 1 złr. 20 c.

Numer pojedynczy . . . — 6 „

Należytość za prenumeratę lub za umieszczenie ogłoszeń odsyłać należy **franco** do **Biura Administracyi.**

SŁÓWKO
o dyetetycznéj ważności i znaczeniu leczniczém
ŁAŹNI PAROWYCH
I KĄPIEL RZYMSKICH
CZYLI WSCHODNICH,

skreślił

Dr. Zieleniewski.

Uzupełniając naszą rozprawkę p. t. *„Słowiańskie łaźnie, kąpiele rzymskie czyli wschodnie“* w tygodniku *„Krynica“* [1]) poprzednio zamieszczoną, dodajemy obecnie słówko o ważności dyetetycznéj i znaczeniu leczniczém powyżéj wspomnionych rodzai kąpieli.

Wobec odwiecznego używania i nadzwyczajnego rozpowszechnienia łaźni parowych, zbytecznèm zdaje się chcieć przemawiać za ich znaczeniem i ważnością dyetetyczno-leczniczą. Kąpiel bowiem parowa nabywszy od niepamiętnych czasów prawa powszechnego obywatelstwa, stała się lekarstwem ludowém *(remedium populare)*. Może przeto nie na czasie odzywać się dzisiaj z pochwałami jéj zalet, a jeszcze trudniéj coś nowego o niéj powiedzieć.

Czém dla płuc czysta atmosfera, tém dla skóry jéj czystość przez kąpiel, to jest: niezbędnym warunkiem jéj dobrego utrzymania — nieodzowną koniecznością — potrzebą jéj życia. Prawdę tę uznały wszystkie wieki i wszelkie narody, a zakonodawcy podnieśli znaczenie kąpieli do wysokości nakazu religijnego, prawodawstwo i zwierzchność opiekowały się po wsze czasy zakładami publicznemi kąpielnemi. Wszakże mimo potrzeby oczyszczenia, jaką sama przyroda człowiekowi wskazuje, o ileż sprawa tego rodzaju nabiera znaczenia, skoro ją nakazuje przepis religijny, lub skoro ją zalecają rozporządzenia zwierzchności. Ztąd też nic dziwnego, że ta naturalna potrzeba nabrawszy religijne namaszczenie i zalecenie urzędowe, tém więcéj przylgnęła i wkorzeniła się, stając się zwyczajem, obyczajem a nawet drugą naturą.

Dyetetyczna ważność i znaczenie oczyszczania ciała, tém więcéj przemawiało za tego rodzaju kąpielą, która zamierzony cel najlepiéj osiągać się zdawała, a taką bez wątpienia jest, była i bez zaprzeczenia zawsze będzie kąpiel parowa. Nie dziw zatém, że łaźnię parową widzimy u starożytnych w największém upowszechnieniu, że na Wschodzie była i jest jedynym rodzajem kąpieli, że od jednego do drugiego narodu przechodziła, że użycie jéj nadzwyczaj się rozszerzało, że panowanie swe długie czasy wszechwładnie rozpościerała, a lubo nadeszłe inne okoliczności zachwiały jéj wszechwładztwem, lubo zwykłą koleją podsłonecznych rzeczy opuszczoną z biegiem lat została, wszakże jakby na poparcie zdania Popego, że wszystko co jest prawdziwie mądrem, musi być takiém po wszystkie czasy, napowrót w ostatnich latach wystąpiła w starorzymskiéj szacie, by tém większe oddać jéj uszanowanie, jakie się mądrości przeszłych wieków przynależy. I zaiste lepszego środka oczyszczającego skórę podobno się ludzie nie doczekają!

Jeżeli zaś kąpiel parowa niezmiernie jest ważną jako środek dyetetyczny, dla oczyszczenia naszéj skóry, to ani na chwilę nie przestaje być znakomitém lekarstwem, jeżeli go tylko umiejętnie użyć zechcemy.

Niepodobna zaprzeczyć, że kąpiel parowa jest jednym z najsilniejszych i najogólniéj działających środków potnych, a zarazem nikt się spierać nie zechce, że użycie tego środka jest po największéj części dla wszystkich przyjemném, a nawet od bardzo wielu arcypożądaném.

Gdzie nam zatém idzie o wzbudzenie silnych potów:
1) czy to aby usunąć z ustroju pierwiastki chorobowe przez powłoki powszechne;
2) czy aby pozyskać należyte rozdzielenie krwi na powierzchni ciała, a czynność skóry uporządkować;
3) czy aby mięszaninę krwi w skutku wyższego jéj ukwaszenia poprawić, układ nerwowy na nowo ożywić, a organizm przeto skrzepić;

tam wszędzie łaźni parowéj z wielką korzyścią użyć możemy.

Niepotrzebujemy bynajmniéj dowodzić, iż sztuczne pocenie jest odpowiednim środkiem dla usunięcia z ciała wielu pierwiastków chorobowych. Prawda powyższa oddawna jest znajomą i ugruntowaną, ale i to jest niezaprzeczoném, iż wszelkie nasze środki napotne nie mają należytéj fizyologicznéj podstawy, i z téj to właśnie przyczyny, częstokroć nie dopełniają tego, czego po nich oczekujemy. Wszelkie

[1]) Zobacz *„Krynica“*, tygodnik poświęcony ojczystym zakładom zdrojowo-kąpielnym. Rocznik III-ci. 1875. Nr. 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17.

środki poty wzniecające, pominąwszy nieprzyjemności, z któremi prawie nierozdzielnie się łączą, mają tę ujemną stronę, iż wcale nie uwzględniają czynności oddechowéj skóry. Czy to chorego wkładamy między przywalające go pierzyny, czy zawijamy go w mokre prześcieradła lub w wełniane koce, czy go wystawiamy na działanie gorącéj wodnéj kąpieli, zawsze tym sposobem czynimy przeszkodę dla wolnego przystępu do skóry świeżego atmosferycznego powietrza, zapominając, iż przez to cała czynność wnikania *(endosmosis)* i wynikania *(exosmosis)*, wystawioną bywa na wielką przeszkodę, a nawet czasami na zupełne zatamowanie; nie oglądając się bynajmniéj, iż w skutku tego poruczamy płucom podwójną czynność; nie troszcząc się wcale, iż przez to ukwaszenie krwi w naczyniach włosowych bywa upośledzone, i że nerwy skóry narażane bywają na znaczne osłabienie. Jeżeli chcemy szkody ztąd dla ustroju wynikłe w prawdziwém znaczeniu ocenić, pozwólmy przywieść sobie na pamięć doświadczenia: Fourcaulta, Becquerella i Brecheta, czynione u zwierząt, u których osłoniwszy skórę nieprzepuszczalną powłoką. widziano czynność ich oddychania wystawioną na mniejsze lub większe trudności, tam zaś gdzie oddychaniu na skórze zupełnie drogę zatamowano, tam śmierć przez uduszenie szybko następowała. Becquerel i Brechet spodziewali się, iż przy tych doświadczeniach, w skutku przeszkodzonego wyziewu skórnego, ciepłota ciała podnosić się będzie; wszakże wcale odmiennie się okazało, ciepłota bowiem ciała szybko zmniejszała się jako dowód, iż nie upośledzony przeziew skórny, ale powstrzymany dopływ kwasorodu do naczyń włosowych powłok powszechnych, jest tu najistotniejszą okolicznością szkodliwego wpływu. Zdaje się, że to ta sama przyczyna sprawia: uczucie trwogi, zatrzymanie oddechu, bicie serca, ogólne uczucie przygniecenia, zatchnienie i t. p. dolegliwości, jakich doświadczają chorzy przy zawijaniu ich w prześcieradła i koce dla sprawienia potów, lub przy umieszczeniu ich w szafach potnych, jakich to objawów doznajemy nawet w łaźniach w ścisłém znaczeniu parowych, przedewszystkiém przy ich dłuższém użyciu, a co wcale nie ma mieć miejsca przy zastósowaniu łaźni tureckiéj. Zdaje się nawet, iż téj powyżéj nadmienionéj przyczynie (t. j. przeszkodzonemu ukwaszaniu krwi na skórze) przypisać należy owe osłabienie członków, uczucie znużenia, ową omdlałość i brak chęci do jakiegokolwiek zajęcia, jakie zwykły prawie zawsze następować tuż zaraz po wywołanych potach w jakikolwiekbądź inny sposób, a nie przy pomocy ciepłego, świeżego i zupełnie czystego powietrza.

(C. d. n.)

WSPÓŁCZESNY RUCH GOŚCI

w zdrojowiskach krajowych.

		osób
W Ciechocinku	od otwarcia Zakładu do 11 Sierp.	2331.
W Iwoniczu	„ „ „ „ 20 Lipca	1240.
W Krynicy	„ „ „ „ 20 Sierp.	2147.
W Lubieniu	„ „ „ „ 30 Czerw.	219.
W Rabce	od otwarcia Zakładu do 19 Lipca	389.
W Szczawnicy	„ „ „ „ 1 Sierp.	2135.
W Swoszowicach	„ „ „ 24 „	104.
W Truskawcu	„ „ „ „ 10 „	685.

Ruch podróżujących do Krynicy pociągami spacerowemi.

Według urzędowych wiadomości przyjechało pociągiem spacerowym do stacyi Muszyna-Krynica:

Na dniu **5 Sierpnia** b. r. **osób 81.**
„ „ **12** „ „ „ „ **46.**

Wyjechało zaś:

Na dniu **5 Sierpnia** b. r. **osób 206.**
„ „ **12** „ „ „ **154.**

KORESPONDENCYE ZE ZDROJOWISK KRAJOWYCH.

Krynica 19 Sierpnia.

Dzień wczorajszy, jako rocznica urodzin **Najjaśniejszego Pana** był jak po inne lata, tak i w bieżącym bardzo uroczyście obchodzonym w tutejszym Zakładzie. Zaniechano wprawdzie dawniéj praktykowanego zwyczaju budzenia tutejszéj publiczności równo ze świtem salwami z moździerzy; ustępstwo to jednak od powszechnie przyjętej tradycyi co do Krynicy tylko na pochwałę zasługuje, gdy się zważy, że przeważną liczbę gości tutejszych stanowią kobiety chore i nerwowe. Natomiast ze wschodem słońca mieliśmy pobudkę tutejszéj orkiestry zdrojowéj, która przechodząc po głównych ulicach Krynicy odgrywała austryacki narodowy hymn i inne odpowiednie utwory. O uroczystości dnia uwiadomiona publiczność kąpielowa bardzo licznie zebrała się wraz z c. k. Władzami na nabożeństwo o g. 10. w zakładowéj kaplicy, które zakończono uroczystym hymnem „Te Deum“. Wieczorem spalono w Zakładzie tutejszym ognie sztuczne, podczas gdy najbliższe nas góry długo w noc jaśniały sobótkami. Największą jednak ozdobą dnia wczorajszego był koncert, dniem poprzednio przybyłego tu p. Gustawa Friemana z Warszawy, nadwornego skrzypka solisty W. Xcia Heskiego. Kogokolwiek muzyka zajmuje, wié; jakiego rozgłosu używa pan F., w którym tak kraj jak zagranica uznały wirtuoza w całém znaczeniu, a kompozytora bardzo oryginalnego i arcy-udatnego. Wobec tego zbytecznem byłoby, wdawać się w szczegółowy rozbiór gry tego znakomitego skrzypka. Wystarczy zapisać tytuły utworów odegranych przez p. Friemana z udziałem amatora pana S. Z. na fortepianie i ogólne wrażenie z tego koncertu, a najlepszym dowodem ogólnego zachwytu słuchaczów, powszechne prośby o powtórzenie gry p. Friemana. Na program złożyły się wyłącznie kompozycye skrzypcowe: Fantazya appassionata Vieuxtemps'a, Tańce węgierskie Brahmsa, Reminiscenz Ebann'a, oraz pełne uczucia utwory koncertanta: jak Berceuse i Polonez, a przedewszystkiém jego prześliczna i arcytrudna kompozycya „Rusałki“ (skrzypce solo). — Na ogólne żądanie pan Frieman przedłuża tu swój pobyt do 22 b. m., w którym da się tutaj powtórnie słyszeć. Dowód to wielkiéj sympatyi, jaką zaraz za pierwszym pobytem umiał sobie zjednać w całém tutejszém towarzystwie.

Gdy to piszemy, afisze zapowiadają na jutro i dni następne przedstawienie magiczne p. Siedleckiego z Krakowa, koncert pani Dowiakowskiéj, wysoko cenionéj primadonny opery warszawskiéj, wraz z przedstawieniem teatralném, urządzoném przez p. Rychtera, wreszcie koncert p. Miłaszewskiego z Pesztu. Na brak przeto rozrywek w tym tygodniu uskarżać się nie można.

KRONIKA WIADOMOSCI BIEŻĄCYCH
O ZDROJOWISKACH KRAJOWYCH.

Krynica. Z ogłoszenia przez tutejszy Zarząd zdrojowy uskutecznionego dowiadujemy się, iż z odczytu p. H. Schmitta na korzyść pogorzelców Wieliczki, w d. 4 b. m. tu mianego, wraz ze składką od gości, zebrano ogółem Złr. 137 c. 64, którą to kwotę do c. k. Starostwa w Wieliczce odesłano.

* * *

Ciechocinek. W tutejszém zdrojowisku wydano kąpiel (od otwarcia Zakładu do d. 3 Sierpnia b. r.) ogółem 56919; w téj zaś liczbie bezpłatnie 8663.

Główny Redaktor *Dr. Michał Zieleniewski.*
Redaktor odpowiedzialny *Józef Łakociński.*

XII. LISTA GOŚCI

przybyłych do c. k. Zakładu Zdrojowego w Krynicy

od dnia 13go do 20go Sierpnia 1877 r.

1094.	Setmajer Marya, żona urzędnika z córką z Tarnowa	osób	2	przybył	7	Lipca	pod Pagatem.
1095.	Spira Fani, kupcowa z córką z Król. Polsk.	„	2	„	14	„	u Frenzla.
1096.	Wiener Eleonora, kupcowa „ „	„	1	„	14	„	„ „
1097.	Michniewski Seweryn, właś. dóbr z synem z Rosyi	„	2	„	5	Sierpnia	u M. Luksa.
1098.	Grasgrün Sam., kupiec z Wiednia	„	1	„	12	„	u L. Braunfelda.
1099.	Gabryszewska Eugenia, żona c. k. Starosty z Jasła	„	1	„	12	„	pod Orłem N. 12.
1100.	Legęza Jadwiga, wł. dóbr ze sługą z Gołąbkowic	„	2	„	12	„	„ „ „ „
1101.	Krauss Ludomir, „ „ z Rosyi	„	1	„	13	„	pod Pagatem.
1102.	Jackowska Aniela, wł. dóbr z córkami z Kr. polsk.	„	3	„	13	„	pod Zamkiem N. 12.
1103.	Ciołkowski Teofil, urzędn ze Lwowa	„	1	„	13	„	u Cizika.
1104.	Dr. Weinfeld Ignacy z Tarnowa	„	1	„	13	„	w Hotelu Warszawskim.
1105.	Rustejko Józef, obyw. z Paryża	„	1	„	13	„	„ „ „
1106.	Stamirowska W., wł. d. z synem i A. Bardlińską z Nowéj wsi	„	3	„	13	„	pod Bocianem.
1107.	Radwańska Marya, żona sędz. pow. z córką ze Strzyżowa	„	2	„	13	„	pod Pogonią.
1108.	Fadlenz J., wł. handlu strojów z Krakowa	„	1	„	13	„	w Kramie N. 4.
1109.	Jeśkowska Henryka, obyw. z Katarzyną Dunin z Horewa	„	2	„	13	„	pod Białym Orłem.
1110.	Rupniewska Lucyna, ob. z Heleną i Jadwigą Łuniewskiemi i sługą z Krakowa	„	5	„	14	„	pod Białą Różą.
1111.	Gąsowska Tekla, właś. dóbr z córką z Warszawy	„	2	„	14	„	pod Góralem.
1112.	Jordan Franciszka, żona dzierż. z Henryką Rott z Krakowa	„	2	„	14	„	pod Strzelcem.
1113.	Łuszewska Amalia, wdowa po urzęd. sąd. z Tarnowa	„	1	„	14	„	„ „
1114.	Krass Ludomir, wł. dóbr z Kr. polsk.	„	1	„	14	„	w Hotelu Seiferta.
1115.	Feintuch Józefa, żona bankiera z córką z Krakowa	„	2	„	14	Sierpnia	„ „ „
1116.	Piątkowski Józef, Wiceprezes sąd. kraj. z fam. i sł. ze Lwowa	„	6	„	14	„	pod Ułanem.
1117.	Dr. Gładyszowski Emil, lekarz pow. z Krakowa	„	1	„	15	„	pod Gwiazdą.
1118.	Preuss Marya, naucz. z służ. z Brzeska	„	2	„	15	„	w Hotelu Warszawskim.
1119.	Baranowska Zofia, obyw. z siostrą i sługą z Krakowa	„	3	„	15	„	pod Kosynierem.
1120.	Bogusz Adam, wł. dóbr z żoną z Liska	„	2	„	15	„	pod Trąbką Nr. 16.
1121.	Stecher Ferdynand, aptek. z żoną i sł. ze Stanisławowa	„	3	„	16	„	w Hotelu Warszawskim.
1122.	Schönfeld Chaje, kupcowa ze Stryja	„	1	„	16	„	pod Kanarkiem.
1123.	ellonek Zofia, właś. handlu z córką i sługą z Wadowic	„	3	„	16	„	pod Pagatem.
1124.	Lesiekowska Zuzanna, obyw. z Łęk	„	1	„	16	„	„ „
1125.	Tomasz Dwojre, kupcowa z Moldawy	„	1	„	16	„	pod Kanarkiem.
1126.	Muklanowicz Leonia, obyw. z córkami z Warszawy	„	3	„	17	„	pod Pogonią.
1127.	Grochowska Helena, obyw. z fam. i sł. z Kołomyi	„	5	„	17	„	„ „
1128.	Ferber Anna, kupcowa z synem z Podgórza	„	2	„	17	„	pod Pagatem.
1129.	Heitler Ester, „ z Warszawy	„	1	„	16	„	u Braunfelda.
1130.	Głębocki Wincenty, b. członek senatu z Warszawy	„	1	„	16	„	pod Orłem N. 11.

1131. Grabkowska Teodozya, wł. dóbr z siostrą Jadwigą Woźniakowską i sługą z Kr. Polsk.	osób 3	przybył	16	Sierpnia	pod Topolami Nr. 5. 6.
1132. Siedlecki Leopold, urzęd. pryw. z Krakowa	„ 1	„	17	„	pod Trąbką Nr. 9.
1133. Siedlecki Antoni, artysta dram. „	„ 1	„	17	„	„ „ „ „
1134. Rapaport Hersz, kupiec z żoną ze Lwowa	„ 2	„	17	„	pod Białą Różą.
1135. Pieniążek Marcela, córka obyw. z Mszany	„ 1	„	18	„	„ „ „
1136. Slonpeński Franciszek, muzyk z żoną z Berna	„ 2	„	18	„	u Nowaka.
1137. Bierzynek Bronisław, urz. tow. kred. z Kielc	„ 1	„	18	„	w Hotelu Seiferta.
1138. Bogdański Stefan, właś. dóbr z żoną z Kr. polsk.	„ 2	„	18	„	„ „ „
1139. Bogdańska Marya, „ „ z córką Gołębiowską z Kr. P.	„ 2	„	18	„	„ „ „
1140. Gerst Stanisław, radca prokur. z żoną z Warszawy	„ 2	„	18	„	w Łazienkach N. 8.
1141. Różyński Roman, obyw. z siostrą z Król. Polsk.	„ 2	„	19	„	pod Szwajcarem Nr. 7.
1142. Halpern Leonora, córka kupca z Krakowa	„ 1	„	19	„	u Braunfelda.
1143. Landau Malke, kupcowa z Dzikowa	„ 1	„	19	„	u M. Kaila.
1144. Hr. Miączyński Michał, właś. dóbr ze Lwowa	„ 1	„	18	„	u Warnickiego.
1145. Bartmańska Marya, żona inż. z Przemyśla	„ 1	„	18	„	w Łazienkach Nr. 3.
1146. Lilien Samuel, wyrobnik z Kałusza	„ 1	„	20	„	u Kaila.
1147. Freifeld Edel, wyrobnica z Przemyśla	„ 1	„	20	„	„ „

Razem rodzin 54 czyli 100 osób.

Pozostało z poprzedniej listy „ 1093 „ 2047 „

Od otwarcia Zakładu było razem rodzin 1147 czyli 2147 osób.

Krynica dnia 20 Sierpnia 1877.

Franciszek Wagner,
polit. inspektor zdrojowy.

Odjechali ze Zakładu do dnia 21 Sierpnia 1877.

16. Zborowska Zofia ze Lwowa	mieszkająca	pod Trąbką Nr. 18.	odjechała	25	Lipca
17. Lachodyńska Karolina ze Lwowa	„	w Łazienkach Nr. 11.	„	7	„
18. Kuczyńska Helena z Zagórza	„	„ „ „ 7.	„	29	„
19. Olszewska Zdzisława z Nowego Sącza	„	„ „ „ 2.	„	30	„
20. Prek Zofia z Królestwa Polskiego	„	„ „ „ 5. 6.	„	31	„
21. Tur Stefan z Witebska	„	pod Zamkiem Nr. 4, 11.	„	2	Sierpn.
22. Klauss Eleonora ze Lwowa	„	„ „ „ 14.	„	2	„
23. Jabłonowska Marya z Krakowa	„	„ Orłem N. 8, 9.	„	4	Lipca
24. Witowska Marya z Wołynia	„	„ Zamkiem Nr. 17, 18.	„	3	Sierpn.
25. Gebułtowska Stefania z Drohobycza	„	w Łazienkach Nr. 14.	„	4	„
26. Myszkowski Jan ze Lwowa	„	pod Zamkiem Nr. 13.	„	5	„
27. Janowski Władysław z Warszawy	„	„ Trąbką Nr. 9.	„	5	„
28. Rudziński Stanisław z Warszawy	„	pod Topolami Nr 11.	„	5	„
29. Hajdukiewicz z Krakowa	„	„ Trąbką Nr. 15, 16.	„	6	„
30. Mikuli Karol ze Lwowa	„	„ „ „ 12, 13.	„	6	„
31. Kubalowa Emilia ze Lwowa	„	w Łazienkach.	„	5	„
32. Majewska Karolina ze Lwowa	„	pod Zamkiem Nr. 7.	„	11	„
33. Gąsowski Edward ze „	„	w Łazienkach Nr. 7.	„	7	„
34. Zaczewska Emilia z Krosna	„	pod Orłem Nr. 11.	„	8	„
35. Platkowski Konstanty z Królestwa Polskiego	„	pod Szwajcarem Nr. 11.	„	8	„
36. Blumenkranz Leon z Nowego Sącza	„	w Kramie Nr. 4.	„	8	„
37. Majewska Wiktorya z Zagórza	„	pod Zamkiem Nr. 4.	„	9	„
38. Chrzanowska Paulina z Królestwa Polskiego	„	„ „ „ 10.	„	9	„
39. Humnicki Ludwik z Mogilnicy	„	„ Trąbką Nr. 17.	„	10	„
40. Chełmicka Leontyna z Grybowa	„	w Łazienkach Nr. 12.	„	11	„
41. Knauer Józefa z Schodnicy	„	pod Orłem Nr. 12.	„	12	„
42. Szeparowicz Amalia ze Lwowa	„	„ Trąbką Nr. 14.	„	15	„
43. Goldhammer Gabryela z Tarnowa	„	„ Zamkiem Nr. 12.	„	13	„
44. Styczeń z Krakowa	„	„ Trąbką Nr. 5, 6.	„	13	„
45. Beneszek Karolina z Jarosławia	„	w Łazienkach Nr. 8.	„	13	„
46. Bodkowicz Józef z Krakowa	„	w Kramie Nr. 4.	„	13	„
47. Habura Franciszek z Tarnowa	„	w Łazienkach Nr. 8.	„	14	„
48. Kleczyński Antoni ze Lwowa	„	pod Zamkiem Nr. 1, 2.	„	15	„
49. Muszyński Antoni z Warszawy	„	„ „ „ 16.	„	15	„
50. Wierzbowski Józef z Warszawy	„	„ Orłem Nr. 11.	„	16	„
51. Barańska Marya z Krakowa	„	„ Topolami Nr. 5, 6.	„	16	„
52. Nawocka Marya ze Lwowa	„	„ Zamkiem Nr. 15.	„	16	„
53. Müldner W. z Tarnowa	„	„ Szwajcarem Nr. 2.	„	19	„
54. Jakowiec Sabina z Czerniowiec	„	„ „ „ 7 i 12.	„	19	„
55. Firganek Józefa z Tarnowa	„	w Łazienkach Nr. 13.	„	19	„
56. Krygowski Antoni z Wadowic	„	pod Zamkiem Nr. 10.	„	19	„
57. Faden J. z Krakowa	„	w Kramie Nr. 4.	„	20	„
58. Gattman Lujze z Myślenic	„	w Łazienkach Nr. 11.	„	20	„

W drukarni „CZASU“ w Krakowie. Nakładem c. k. Zarządu Zakładu Zdrojowego w Krynicy. Rządca drukarni *Józef Łakociński.*